

Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: N. Mazur
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, N. Simciuc și I. Cotruță

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Iuliana Oprea
Maria Ghervas și Iurie Bejenaru

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Cazacu Alexei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 octombrie 2016,

a c o n s t a t a t:

La 12 ianuarie 2016, Cazacu Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă.

În motivarea pretențiilor a indicat că a fost angajat al Ministerului Afacerilor Interne al RM. Prin ordinul Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău nr. 185 ef. din 15 martie 2013, a demisionat cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, începând cu luna mai 2013, astfel, fiindu-i calculată vechimea în muncă de 21 ani și 5 zile.

Reclamantul a menționat că în perioada 1 iunie 1999 – 15 martie 2013 a activat în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie.

Consideră că activând în funcția nominalizată, la apariția dreptului pentru pensie, pîrîtul, contrar legislației în vigoare, a calculat incorect vechimea în muncă, fapt ce a influențat și asupra cuantumului pensiei.

La 4 noiembrie 2015, s-a adresat cu o cerere prealabilă către MAI prin care a solicitat efectuarea recalculării vechimii în muncă, dar a fost lăsată fără examinare, indicînd ca motiv omiterea termenului de prescripție.

Consideră că drepturile sale au fost lezate. Angajatorul urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculându-i-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază și în cadrul Izolatorului Detenție Preventivă, pe perioada 1 iunie 1999 – 15 martie 2013, din considerentele că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne și anume în subdiviziunile menționate, dînsul a fost supus riscului sănătății și vieții, avînd contact direct cu persoanele reținute, inclusiv contagioase.

Reclamantul a mai specificat că riscul la care sunt supuși colaboratorii de poliție, pe parcursul serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău și din cadrul Izolatorului Detenție Preventivă a fost reflectat în cadrul Notei informative a Procuraturii mun. Chișinău nr. 12-6d/04 din 15 decembrie 2004, în Nota informativă a Ministerului Justiției nr. 04/3883 din 17 mai 2006, actul comisiei formate de Direcția medicală a MAI nr. 17/7-55 din 24 noiembrie 2006, cât și prin Hotărârea Parlamentului Nr.37Q-XVI din 28 decembrie 2005.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, reclamantul și-a concretizat pretențiile din cererea de chemare în judecată (f.d. 49-50).

Suplimentar a punctat că a activat în perioada 30 ianuarie 1998 și pînă în 15 martie 2013, exclusiv în Izolatorul de Detenție Provizorie al MAI, astfel, termenul de activitate al acestuia într-o instituție penitenciară a constituit perioada de 15 ani, una lună, 15 zile, fapt pentru care și solicită recalcularea vechimii în muncă, cu coeficientul 2.

Solicită reclamantul obliga Ministerului Afacerilor Interne al RM să efectueze recalcularea vechimii în muncă, cu includerea în avantajelor a două luni vechime pentru o lună în serviciu, pe perioada activității lui în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază a Comisariatului General de Poliție pentru perioada de activitate și, respectiv pentru perioada 1 iunie 1999 – 15 martie 2013, în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, precum și a indemnizației de concediere cu achitarea diferenței corespunzătoare.

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 11 octombrie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Cazacu Alexei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, privind contestarea actului administrativ și obligarea recalculării vechimii în muncă. A fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să efectueze recalcularea vechimii în muncă lui Cazacu Alexei, cu includerea în ea a avantajelor două luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu, pe perioada activității lui în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Inspectoratului de Poliție mun. Chișinău pentru perioada de activitate 1 iunie 1999 – 8 iulie 2003, precum și a indemnizației de concediere cu achitarea diferenței corespunzătoare (f.d. 101, 108-115).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în

cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 12 octombrie 2016, Ministerul Afacerilor Interne al RM a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 (f.d. 141-147).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 18 august 2017, Ministerul Afacerilor Interne al RM, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 148), fiind recepționată de către recurent la 26 iunie 2017 (f.d. 159).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 25 septembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 16 octombrie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimatul a solicitat respingerea recursului.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iuliana Oprea

judecători

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru